

Minoritetsetniske kvinder gør modstand: et kig på minoritetsetniske kvinders aktivisme i Europa

Sammendrag, December 2021 - Akwugo Emejulu and Leah Bassel

Introduktion

Minoritetsetniske kvinder gør modstand er et tværnationalt sammenlignende forskningsprojekt, der undersøger, hvordan minoritetsetniske kvinder i Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Spanien og Storbritannien udvikler strategier, organiserer og mobiliserer sig mod stramninger, mod højreekstremisme og for migranters rettigheder. De seks lande i vores undersøgelse oplever i øjeblikket en form for destabilisering på grund af en kombination af stramninger, en modreaktion på migration og illiberal politik. Vores projekt forsøger at synliggøre minoritetsetniske kvinders aktivistiske arbejde. I samarbejde med seks forskningsassistenter, der udførte feltarbejdet, foretog vi 167 interviews og fokusgrupper og analyserede aktivisters aktivitet på sociale medier fra maj 2019 til januar 2020.

Nøglefund

- Mange af de aktivister, der deltog i dette projekt, kom ind i politik ved at lære at sætte navn på og tale om den racisme, de oplever. Dette er meget vigtigt, fordi race- og racismedynamikken, især i en kontinentaleuropæisk kontekst, ofte forties og benægtes, og der findes ikke et officielt ordforråd til at identificere, beskrive og bekæmpe racisme – i modsætning til sexismen og homofobi.
- Snarere end at være en "illegitim" import af nordamerikansk racepolitik til Europa er Black Lives Matter-bevægelsen et rum for gensidig udveksling, peer learning og dialog mellem sorte aktivister verden over, hvor ideer, strategier og taktikker deles.
- En tværgående indsats på alle de steder, vi udførte vores forskning, var, at aktivister forsøgte – nogle gange med succes, andre gange uden – at opbygge og opretholde solidaritet på tværs af forskellige grupper. Udfordringen med solidaritet, at forsøge at definere, hvad det er, og hvordan der kan opnås og opretholdes solidaritet, var en bekymring for mange af aktivisterne i denne undersøgelse. Det, der er vigtigt at bemærke, er, at solidaritetsarbejde var en udfordring ikke kun i grupper med flere racer, etniciteter og klassekoalitioner, som vores aktivister arbejdede i, men også inden for deres egne niche-netværk for anti-racisme, feminisme og anti-fascisme.
- Det langvarige problem med mange radikale venstrefløjsaktivister, der modsætter sig, benægter og sletter antiracistiske og intersektionelle analyser, vedholder og er fortsat en stor hindring for solidarisk arbejde med minoritetsetniske kvinder. Men selv i de rum, som er blevet oprettet af minoritetsetniske kvinder, blev nogle grupper stadig marginaliseret, hvilket viser solidaritetsarbejdets komplekse karakter.
- Aktivistisk arbejde med fornøjelse, glæde og fest er radikal politik, da disse aktiviteter er en essentiel del af opretholdelsen af ofte demoraliserende og farlig aktivisme på lang sigt.
- Det kan se ud til, at hver ny generation af aktivister selv skal opdage historien om minoritetsetniske kvinders aktivisme i Europa. Støtte til arkivarbejde, som dokumenterer, indsamler og bevarer historier om minoritetsetniske kvinders aktivisme, vil muliggøre det erindringsarbejde, der er så afgørende for enhver form for nutidig og fremtidig aktivisme.